

3 Евангелля св. Лукі

Калі народ чакаў і калі ўсе разважалі ў сэрцах сваіх пра Яна, ці не Хрыстос ён, Ян адказаў усім: “Я хрышчу вас вадою, але ідзе мацнейшы за мяне, якому я не варты развязаць раменьчык на сандалях Яго. Ён будзе хрысціць вас Духам Святым і агнём”.

І сталася, калі хрысціўся ўвесь народ, і калі Езус, атрымаўшы хрост, маліўся, раскрылася неба, і Дух Святы ў цялесным выглядзе, як голуб, сышоў на Яго, і быў голас з неба, які прамовіў: “Ты Сын Мой умілаваны, Цябе ўпадабаў Я”. †

Лк 3, 15–16. 21–22

Пачуць голас Айца

Кожны з нас у хвіліну святога хросту быў залічаны да ліку Божых дзяцей. Хрыстос ужо ў першыя хвіліны нашага жыцця далікатна гаворыць нам, што мы з’яўляемся ўмілаванымі Божымі дзецьмі. Ласка святога хросту павінна быць моцна ўкаранёная ў нашыя сэрцы. Што гэта значыць? Малое сэрца, якое ў хвіліну святога хросту становіцца чыстым, якое прымае Бога, павінна заўсёды быць Ім напоўнена. На жаль, не ўсе памятаюць дату свайго духоўнага нараджэння, той момант, калі мы з Хрыстом распачалі цудоўную вандроўку свайго жыцця. Таму ў свята Хросту Пана мы можам нанова распачаць такую духоўную вандроўку, каб у чарговы раз пачуць голас Айца: “Гэта мой сын умілаваны, гэта мая ўмілаваная дачка”.